

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 czerwca 2016 roku (data prezentaty) A. G., działając w imieniu małoletniego powoda B. Z., wniosła o zasądzenie od pozwanego Ł. Z. na rzecz małoletniego powoda alimentów w wysokości po 2 100 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu, płatnych do rąk matki do 10-go dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi. Wraz z powództwem wniesiono o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na czas postępowania na rzecz małoletniego powoda kwoty po 2 000 zł (pozew – k. 2-7).

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2016 r. tutejszy Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie Ł. Z. dołożenia, na czas trwania przedmiotowego postępowania, na rzecz małoletniego B. Z., kwoty po 800 zł tytułem alimentów (postanowienie z dnia 14 czerwca 2016 r. – k. 70-75).

Pismem z dnia 01 sierpnia 2016 r. (data wpływu) Ł. Z. złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa (odpowiedź na pozew – k. 93-97).

Na rozprawie w dniu 13 lutego 2017 r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda ograniczył powództwo do kwoty 1 500 zł. Pełnomocnik pozwanego wyraził zgodę na powyższe (protokół rozprawy z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 227).

Na dzień zakończenia rozprawy, stanowiska stron pozostały bez zmian (protokół rozprawy z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 231).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni B. Z. urodził się w dniu (...) w W.. Jest synem Ł. Z. i M. G. pochodzącym z ich nieformalnego związku (odpis skrócony aktu urodzenia – k. 9; odpis zupełny aktu urodzenia – k. 141).

Małoletni powód mieszka wraz z matką, zaś ojciec realizuje kontakty z synem w co drugi weekend od soboty, godziny 10:00, do niedzieli do godziny 19:00 – 20:00. Pozwany jeździ z synem na zawody piłkarskie. Ojciec nie zabierał dziecka na wyjazdy dłuższe niż 3 dni (zeznania M. G. z dnia 15 listopada 2016 r. – k. 193; zeznania K. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 205; zeznania T. K. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 205; zeznania A. G. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 228).

Pozwany dobrowolnie łożył na syna kwotę 600 zł miesięcznie. Od chwili wydania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia łoży na niego kwotę po 800 zł miesięcznie. Ponadto kupuje dla małoletniego różnego rodzaju zabawki. Ponosi w całości koszty utrzymania swojej obecnej rodziny (potwierdzenie przelewów – k. 10, 11, 144, 145; zeznania M. G. z dnia 15 listopada 2016 r. – k. 193; zeznania W. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 206; zeznania Ł. Z. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 230).

Małoletni powód B. Z. ma 7 lat. Małoletni uczęszcza do szkoły podstawowej (zeznania A. G. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 228).

Małoletni jest alergikiem. Cierpi na alergię wziewną na pyłki i pokarmową, na niektóre owoce i warzywa. W okresie wiosennym uczęszcza do lekarza i bierze leki (zeznania A. G. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 228). Małoletni chodzi na treningi piłkarskie. Dodatkowo uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego. Od października 2016 r. małoletni powód uczęszcza na zajęcia z robotyki. Dziecko je w szkole posiłki (potwierdzenie dokonania przelewu – k. 47; potwierdzenie dokonania przelewu – k. 48; potwierdzenie dokonania przelewu – k. 49; potwierdzenie uczestnictwa w zajęciach z robotyki – k. 142).

Miesięczne koszty utrzymania małoletniego powoda, jego matka ocenia na kwotę powyżej 3 000 złotych. Na kwotę tę składają się następujące wydatki: czynsz i energia – 500 zł; wyżywienie w szkole – 170 zł; wyżywienie – 600 zł; piłka

nożna – 250 zł; koszty udziału w turniejach – 50 zł; ubrania i obuwie – 250 zł; zajęcia LEGO – 250 zł; kosmetyki i środki czystości – 50 zł; pakiet M. – 55 zł; lekarstwa – 100 zł; dojazdy – 170-200 zł; rozrywka – 200 zł; wakacje – 500 zł; wyprawka – 1 000 zł rocznie; dżudo – 150 zł; (zeznania A. G. z dnia 15 listopada 2016 r. – k. 193-194; zeznania A. G. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 228).

Przedstawicielka ustawowa powoda A. G. ma 27 lat. Pracuje w Towarzystwie (...) S.A. w W. na stanowisku eksperta. Osiąga z tego tytułu średnie wynagrodzenie w wysokości 6 000 zł brutto, 4 247,26 zł netto. Oprócz tego otrzymuje premie kwartalne i roczne. W 2016 r. otrzymała premie kwartalne w łącznej wysokości około 3 000 zł. Otrzymuje również pomoc od swojej rodziny (zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 29 kwietnia 2016 r. – k. 61; zeznania A. G. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 228).

Od przełomu października i listopada 2016 r. mieszka wraz z synem w mieszkaniu zakupionym na kredyt w J. (zeznania M. G. z dnia 15 listopada 2016 r. – k. 193).

Pozwany Ł. Z. ma 30 lat. Mieszka wraz z żoną oraz drugim synem u swoich teściów. Pracuje w (...) sp. z o.o. na stanowisku pracownik działu utwardzania. Jego średnie wynagrodzenie wynosi 4 500 zł brutto, 3 200-3 400 zł netto. Pracę wykonuje w systemie czterozmianowym. Jego zarobki uzależnione są od liczby przepracowanych nadgodzin, przy czym (umowa o pracę z dnia 10 października 2011 r. – k. 101; zeznania Ł. Z. z dnia 15 listopada 2016 r. – k. 195; zeznania K. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 204; zeznania T. K. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 205; zaświadczenie z dnia 01 lutego 2017 r. – k. 210; zeznania Ł. Z. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 229).

W dniu 02 lipca 2016 r. zawarł związek małżeński z K. K. (obecnie Z.). Jego żona do dnia 30 czerwca 2016 r. pracowała w Niepublicznym Przedszkolu (...) J. G. jako pomoc nauczyciela. Jej dochody miesięczne wynosiły w tamtym czasie ok. 1200-1500 złotych netto. Od dnia 15 lipca 2016 r. zarejestrowana jest jako bezrobotna. Obecnie nie otrzymuje żadnych świadczeń. Ze związku z K. Z. posiada małoletniego syna, O., w wieku 1,5 roku. Jego szacunkowe koszty utrzymania wynoszą 1 300 zł miesięcznie. Rodzina nie otrzymuje świadczeń z programu 500+. Rodzina na swoje utrzymanie pożyczala pieniądze od teściów. Pozwany wykorzystuje stale limit na rachunku bankowym. K. Z. nie pracuje, zajmuje się małoletnim O.. Rodzina nie dowiadywała się, jakie są możliwości i koszty przyjęcia O. do żłobka. (odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 99; zaświadczenie z dnia 15 lipca 2016 r. wydane przez Dyrektora Niepublicznego Przedszkola (...) – k. 103; zaświadczenie z dnia 15 lipca 2016 r. wydane przez Powiatowy Urząd Pracy – k. 104; zeznania Ł. Z. z dnia 15 listopada 2016 r. – k. 195; zeznania K. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 204-205; zeznania T. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 205; informacja z banku (...) SA k. 209; decyzja starosty powiatu P. z dnia 12 stycznia 2017 r. – k. 212; zeznania Ł. Z. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 229-230).

Do swoich kosztów utrzymania zalicza: koszty utrzymania syna – 1 300 zł; rata kredytu – 140 zł; rata za materac – 70 zł; rata za tablet – 40 zł; wyżywienie – 500 zł (razem z żoną); rachunki za mieszkanie – 300 zł; fryzjer – 50 zł; środki czystości i kosmetyki – 100 zł. Pozwany jeździ samochodem marki O. (...), który został zakupiony przez matkę pozwanego – jest ona jego formalnym właścicielem. Pozwany opłaca jedynie składkę OC i paliwo. Wydatkuje również drobne sumy na prezenty dla małoletniego powoda (zeznania K. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 204-205; zeznania W. Z. z dnia 03 lutego 2017 r. – k. 206; zeznania Ł. Z. z dnia 13 lutego 2017 r. – k. 230).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy oraz zeznań świadków: K. Z. (k. 203-205), T. K. (k. 205-206), W. Z. (k. 206-207). Sąd opierał się również na zeznaniach złożonych przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda M. G. (k. 193-195, 228-229) i Ł. Z. (k. 195-196, 229-231).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice mają obowiązek świadczeń względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Stosownie do treści art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb małoletniego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjnego pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb materialnych, jak i duchowych, także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Rodzice są obowiązani zapewnić dziecku podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Uznanie za usprawiedliwione potrzeb poza zakresem wymienionych, zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Powyższe uregulowania mają na celu zapewnienie możliwości utrzymania osoby uprawnionej do alimentów poprzez zagwarantowanie jej funduszy na opłacenie jej bieżących potrzeb. Do tych bieżących potrzeb zaliczyć należy takie rzeczy jak wyżywienie, odzież oraz pokrycie kosztów związanych z leczeniem.

Nie ulega wątpliwości, że rodzice zobowiązani są do dostarczania środków wychowania i utrzymania małoletnich dzieci, które nie posiadają majątku umożliwiającego im samodzielne utrzymanie. Wyznaczając obowiązek alimentacyjny, Sąd kieruje się przede wszystkim usprawiedliwionymi potrzebami osoby uprawnionej do alimentów, jak również zarobkowymi i majątkowymi możliwościami po stronie zobowiązanego do ich płacenia. Wskazać w tym miejscu należy, że obowiązek alimentacyjny nie musi polegać jedynie na dostarczaniu środków utrzymania i wychowania w postaci pieniężnej. Obowiązek ten może być również wykonywany poprzez sprawowanie osobistej pieczy nad osobą uprawnioną.

Jak wynika z akt sprawy, aktualnie ciężar bieżącego sprawowania opieki nad małoletnim B. Z. sprawuje jego matka. Należy zatem dojść do przekonania, że to ona przede wszystkim dokonuje osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletniego powoda. Pomimo braku wcześniejszego orzeczenia dotyczącego wysokości alimentów, pozwany dobrowolniełożył na rzecz dziecka kwotę po 600 zł miesięcznie.

Tutejszy Sąd dokonał weryfikacji przedstawionych przez matkę dziecka kosztów jego utrzymania i zważył, że koszt jego uzasadnionych i usprawiedliwionych potrzeb opiewa na kwotę około 2 800 zł miesięcznie. Na kwotę tę składają się koszty: czynszu za mieszkanie – około 300 zł; treningów piłki nożnej – 300 zł; zajęć z dżudo – 150 zł; zajęć z lego – 250 zł; ubrania – 250 zł; środki czystości – 50 zł; abonament w M. – 55 zł; lekarstwa – 50 zł; dojazdy na turnieje – 180 zł; rozrywka – 200 zł; wyprawka szkolna – 80 zł; urządzenie pokoju – 100 zł; wyżywienie – 600 zł; wakacje i ferie – ok. 200 zł.

Niemniej jednak wskazać w tym miejscu należy, że pomiędzy rodzicami małoletniego powoda występują znaczne dysproporcje w zarobkach i kosztach utrzymania – a także w poziomie życia. Miesięczne dochody, jakie uzyskuje matka małoletniego B. Z. są nieporównanie wyższe, od miesięcznych dochodów, uzyskiwanych przez Ł. Z.. Nadto zważyć należy, że ze swoich zarobków A. G. utrzymuje wyłącznie siebie oraz dziecko, zaś pozwany – poza obowiązkiem alimentacyjnym na małoletniego B. – ponosi również wydatki związane z utrzymaniem siebie, swojej żony oraz syna O.. Przy czym, Sąd miał na uwadze, iż pozwany nie powinien być obciążony całością kosztów utrzymania żony i młodszego syna. Strona pozwana nie wykazała bowiem, że żona pozwanego nie ma możliwości zarobkowych. W szczególności pozwany i jego żona nie zbadali możliwości skierowania małoletniego O. do żłobka, w tym, czy istnieją możliwości dofinansowania. Dlatego też należy uznać, że żona pozwanego nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych, co za tym idzie, pozwany winien być obciążony jedynie częścią kosztów utrzymania O.. Ważąc wysokość

dochodów obojga rodziców (w odniesieniu do K. Z. – tych dochodów, które osiągała ona przed zaprzestaniem pracy), winno to być ok. 2/3 zatem ok. 850 złotych.

W ocenie Sądu stopa życiowa B. Z., na którą wskazują jego koszty utrzymania znacznie przewyższa stopę życiową pozwanego. Zwraca uwagę duża ilość kosztownych zajęć pozalekcyjnych powoda, a nadto fakt, że powód w raz z matką stosunkowo często wyjeżdżają na płatny wypoczynek. Podczas gdy odpowiedników takich wydatków na wypoczynek, jak również wydatków na zaspokojenie potrzeb kulturalnych brak po stronie pozwanego i jego rodziny.

Stąd też udział pozwanego w kosztach utrzymania małoletniego powoda winien być niższy niż 50%, nawet biorąc pod uwagę fakt, że jego udział w osobistych staraniach o utrzymanie powoda jest daleko niższy niż matki powoda. Sąd nie neguje skali potrzeb małoletniego powoda, jednakże, gdy okaże się, że możliwości finansowe rodziców nie pozwolą na ich pełne zaspokojenie, stosownym może być ich ograniczenie.

Z drugiej jednak strony powoda nie może obciążać fakt, że żona pozwanego nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych, a w konsekwencji, że realnie utrzymanie żony i młodszego syna pozwanego spoczywa niemal (uwzględniając wsparcie rodziców małżonków, w szczególności rodziców żony pozwanego) w całości na pozwanym.

Ważąc powyższe, tut. Sąd doszedł do przekonania, że pozwany winien łożyć na syna kwotę po 800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu kwota w tej wysokości nie będzie stanowiła nadmiernego obciążenia dla budżetu domowego pozwanego, a stanowić będzie adekwatny do możliwości zarobkowych udział pozwanego w kosztach utrzymania powoda.

Wobec powyższe, Sąd, na podstawie wszystkich powołanych przepisów, orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c., Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Na rozprawie w dniu 13 lutego 2017 r. pełnomocnika matki dziecka wycofał powództwo w zakresie kwoty powyżej 1 500 zł. Pełnomocnik pozwanego wyraził na powyższe zgodę. Mając to na uwadze, tut. Sąd, na zasadzie wyrażonej w art. 355 § 1 k.p.c., postanowił umorzyć postępowanie w zakresie kwoty powyżej 1 500 zł miesięcznie.

Stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2016 poz. 623), kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Pozwany dobrowolnie łożył na rzecz małoletniego kwotę w wysokości 600 zł. Stwierdził ponadto, że w tej kwocie jest w stanie łożyć te alimenty. Tutejszy Sąd zasądził od niego kwotę po 800 zł miesięcznie, sporną kwotą jest zatem kwota 200 zł. Mając na względzie powyższe Sąd uznał, że stosownym jest, na podstawie art. 102 k.p.c. zasądzić od pozwanego koszty sądowe tylko w zakresie odpowiadającym różnicy między stanowiskiem procesowym pozwanego a ostatecznym rozstrzygnięciem. Pozostałe koszty sądowe obciążające stronę pozwaną Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa. Nadto, zgodnie z art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa koszty sądowe od powództwa w części oddalonej.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., pobrano od Ł. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

W pozostałym zakresie, Sąd, na podstawie, przejął koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa.

Koszty zastępstwa procesowego wzajemnie zniesiono między stronami, na podstawie art. 100 k.p.c. biorąc pod uwagę nie tylko fakt częściowego uwzględnienia żądań, ale również przebieg postępowania, w tym częściowe uznanie powództwa przez pozwanego i ograniczenie powództwa przez stronę powodową na końcowym etapie procesu.

Sąd omyłkowo nie zamieścił w treści postanowienia rygoru natychmiastowej wykonalności, stosownie do treści art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c. Uzupelnienie w tym zakresie niniejszego orzeczenia może odbyć się jedynie na wniosek strony, złożony zgodnie z art. 351 k.p.c.